

๙. พระพุทธรูปยืนปางแสดงธรรม

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ร้อยเอ็ด เลขทะเบียน ๓๔/๔๒๙/๒๕๓๘

ศิลปะทวารวดี พุทธศตวรรษที่ ๑๔ - ๑๖ (ประมาณ ๑,๐๐๐ - ๑,๒๐๐ ปีมาแล้ว)

พบในเขตอำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด นายวีระ วุฒิจำนงค์ มอบให้

สัมฤทธิ์ สูง ๒๔.๕ เซนติเมตร

พระพุทธรูปยืนตรงแบบสมมาตร ลักษณะองค์พระพุทธรูปไม่ได้สัดส่วน พระองค์สั้น พระวรกายค่อนข้างแบน พระหัตถ์ค่อนข้างใหญ่เมื่อเทียบกับพระวรกาย พระพักตร์กลม พระขนงเป็นเส้นนูนต่อกันเป็นรูปปีกกา พระเนตรโปนเหลื่อมมองต่ำ พระนาสิกใหญ่ พระโอษฐ์แบะหนา แนวพระโอษฐ์เป็นเส้นตรง ขมวดพระเกศาเล็กเรียงกันแน่นแนบพระเศียร บริเวณเหนือพระนลาฏเห็นแนวเส้นขอบเม็ดพระศกอย่างชัดเจน พระอุษณิษะรูปกรวยคว่ำค่อนข้างสูง พระรัศมีเป็นรูปกรวยเรียบเด่นชัด ใบพระกรรณยาว ปรากฏร่องพระกรรณยาวลงมา ครองจีวรห่มคลุม จีวรบางแนบพระวรกาย แลเห็นแนวขอบจีวรเป็นเส้นนูนที่รอบพระศอก และขอบสบงเป็นวงโค้งที่บั้นพระองค์ พระหัตถ์แสดงปางแสดงธรรม (วิตรรกมูทรา) ทั้งสองพระหัตถ์ นิ้วพระหัตถ์ชี้ขึ้น ขอบจีวรด้านหน้าตกลงจาก ข้อพระหัตถ์เป็นวงโค้งเหนือขอบสบง ด้านหลังตกลงเป็นสี่เหลี่ยมชายโค้งออกในระดับเดียวกับขอบสบง มีลักษณะเป็นแบบพื้นเมือง อาจจัดอยู่ในพุทธศตวรรษที่ ๑๔ - ๑๖

9. Standing Buddha Statue in Teaching Posture

Roi Et National Museum, registration number 34/429/2538

Dvaravati art, 9th - 11th century CE (1,000 - 1,200 years ago)

Found in Mueang District, Roi Et province

Given to the museum by Mr. Veera Wutijumnong

Bronze, height 24.5 cm.

The symmetrical standing Buddha image features a disproportionate body with a short and flat torso and unusually big hands. The statue has a round face, straight-connected eyebrows, protruding eyes casting downward, a big nose, a thick straight mouth, elongated earlobes, and small hair curls tightly lined up on the head. The outline of the hair curls above the forehead is remarkable. An inverted conical protuberance on the head is rather high with an outstanding smooth halo atop. The statue is depicted wearing the thin clinging monastic robe in the covering mode, draped over both shoulders. The robe end is prominent around the neck with the inner garment edge curved around the waist. Both hands with fingers pointing upwards are in the posture of teaching (Vitarka mudra). The end of the front robe dangling from the wrist in an arc form lies above the inner garment edge. The end of the robe behind suspending in a rectangular shape curve out at the same level with the inner garment edge. The statue bears Thai local traits which might exist during the 9th - 11th century CE.